

Feladatot is kaptak tole tüstént: menjetek Galileába, Visszazökkentek a helyükre. Tamás azonban ezen az alkalmon nem volt köztük. Nem tudjuk, hol volt. Lehet, hogy visszament a családjához. Levonta a nagypénteki események konzekvenciáit: ennek az ügynek vége, Krisztus vereséget szenvedett. Kivégezheték. Mi keresnivalója van tovább a tanítványok között?

Éli a maga életét úgy, ahogy majd tudja. Nem tudjuk, hol volt, mit csinált. Annyit tudunk az evangéliumban róla szóló történetekből, hogy hajlamos volt a pesszimizmusra. Alaptermészetét illetően töprengő, kételkedő, gyanakvó ember volt.

Ezzel a büszke kijelentéssel: "ha nem érintem meg ujjammal a szegek helyét, semmiképpen el nem hiszem..." ezzel Jézust is bántotta. Legelőször o Jézustól hallotta ezt az ígéretet, hogy a harmadik napon feltámad.

Hogy ilyen bőszen kételkedik, ezzel Jézus igazmondását is kétségbe vonja.. Lehetséges az, hogy tíz felnőtt jó barát ennyire egybehangozóan hazudna? Azt állítják: láttuk az Urat, és ez nem igaz?

Annál csodálatra méltóbb az a gyöngéd szeretet, ahogyan Jézus közeledik hozzá. Egy hét múlva, amikor tudja, hogy Tamás a tanítványok között van, ismét eljön hozzájuk. Egyenesen őhozá megy. A rá jellemző szelídséggel mutatja a kezeit, és azt mondja: gyere, ha látni akartál, láthatsz. Itt vannak a sebek még, a sebhelyek. Ha te csak úgy hiszel, hogy beledugod az ujjadat, tessék.

Ott hangzik el ez a rendkívül sokat mondó hitvallás: "Én Uram, és én Istenem.

Egy kételkedő emberből hívó lesz. Egy tagadóból hitvalló. Egy boldogtalan tanítvány újra boldog lesz. Egy magányos, elárvult ember ismét a hívók közösségében örvendezik. Egy tétova, tétlen ember tevékeny apostolává válik Jézusnak.

Hogyan következett be ez a változás? Egy értelmes, gondolkozó ember három évet Jézus közvetlen közelében tölt el, és most jön rá arra, hogy ki Jézus?

Ez egészen más látás, amire Jézus itt elsegítette Tamást. Ez a hitnek a látása, és Jézus személyét igazán megismerni csak a hitünkkel lehet. Hogyan jut hitre egy ilyen tagadó?

Miért nem tudott hinni? Először is azért, mert ilyenek született.

A másik akadálya az volt. Hiányzott a gyülekezetből, és így nem találkozhatott a feltámadott Krisztussal.

Figyeljük meg, hogy mikor és hol találkozott vele. Amikor egy hét múlva mégis elment a gyülekezetbe, ott találkozott a feltámadott Krisztussal.

A hívók közösségében van ott Krisztus ma is. Ott lehet hallgatni olyan beszédet, ami mögött felismeri az ember, hogy engem Jézus szólít meg,

Lehet, hogy először egy valakitől hallottunk róla, ki is mosolyogtuk szerencsétlen hívot, de aztán Isten szeretete mégis elvonzott a hívók közé

Aki valóban találkozni akar Krisztussal, és boldogtalan emberből boldoggá akar válni, tétova, program nélküli, sokféle bizonytalanságtól meggyötört emberből céltudatos, tartalommal telt életű emberré akar válni, az jöjjön a gyülekezetbe.

Mi segítette ot a hitben? Egyrészt, hogy őszinte volt. Elmondta a tanítványtársainak, hogy ne haragudjatok, én ezt még nektek sem tudom elhinni. De nem tekintette befejezettnek a maga hitetlenségét. Ezt nem végállomásnak tekintette, hanem azt mondta: amennyiben megláthatnám az O sebeit, lehet, hogy akkor hinnék. Így most nem, de hagyom magam meggyőzni, különösen a tények által.

Aki így közeledik Jézushoz a maga hitetlenségével, az hamar hívővé válik.

A másik segítője Tamás hitének maga a feltámadott Krisztus volt. Krisztus jelenléte, szavai, szeretete, sebei. Azt mondta, hogy ha meglátom az O sebeit és megérintetem az oldalát, akkor elhiszem, hogy feltámadt.

Jézus válasza: semmi akadálya. Ha te csak ezen az úton tudsz közlekedni, akkor jövök eléd, gyere! Érints meg, dugd bele az ujjad. Ne légy hitetlen, hanem hívó!

De azért megjegyzem, hogy igazán boldog akkor leszel, ha azt is fogod hinni, amit nem látsz. Nem, hogy hiszékeny leszel, és bárkinek bármit elhiszel, hanem amit Isten ígéje mond. Amit Jézus ígér és mond, azt elhiszed, mert az egészen bizonyos.

Ezzel a szeretettel ment hozzá. Semmi szemrehányás, feddés nincs Jézus magatartásában.

Az O jelenléte, az O szavai és az O sebei győzik meg végül is Tamást.

Amikor ez nemcsak a fejemig érkezett el, hanem onnan leszivárgott a szívembe is.

Uram, azt jelenti: elkötelezi magát Jézusnak. Te vagy az Úr, aki parancsolsz, én a te szolgád, aki engedelmeskedem neked.

Isten, azt jelenti: téged foglak imádni és rajtad kívül senki mást. Ez: én Uram, én Istenem: a bensőséges összetartozást jelenti.

Köszönöm, hogy elfogadtál, köszönöm, hogy megvártad, amíg lecsengett a hitetlenségem, és most már valóban meggyozódéssel hiszek.

Köszönöm, hogy így is kellettem neked. Köszönöm, hogy pontosan hallottad az én bosz tagadásomat, és mégsem dobtál ki a tanítványok közül, hanem kijelentetted magadat nekem.

A feltámadott Krisztus itt a zárt ajtón keresztül ment be a tanítványokhoz, de a szívünk ajtaját nem töri fel. Oda csak akkor jön be, ha belülről nyitjuk és hívjuk Ot, akkor viszont nem kéreti magát. Akinek így belép a szívébe hívásra, annak O adja ezeket az ajándékokat: az O békességét, a tartalmas boldogságot és ezt az életet, amiről itt a végén olvastunk.